

Ihmiseltä ihmiselle - 13. maaliskuuta 2010

Kirkko aikoo rakentaa väliaikaissuojia Haitissa ennen sadekautta

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko käynnistää määrätietoisen ohjelman viedäkseen jopa 600 kipeästi kaivattujen väliaikaissuojien rakennuspakettia haitilaisille jäsenille ennen sadekauden alkamista huhtikuussa. Kukin rakennuspaketti sisältää lautoja, aaltopeltiä katoksi ja hurrikaanihihnoja kattoon ja perustukseen.

Tavoitteena on saada perheet takaisin tonteilleen järjestämällä palveluprojekteja tonttien raivaamiseksi rojusta. Kun tontit on raivattu, niille voidaan pystyttää teltoja tai uusia väliaikaissuojia. Kirkon jatkuvana pyrkimyksenä on palauttaa normaalitila ja omavaraisuus.

Huoltotyön periaatteen, jonka mukaan me autamme ihmisiä auttamaan itseään, tulee saada jalansijaa, sanoo Berthony Theodore, vanhempi haitilainen kirkon johtaja.

Kirkon huoltotyön johtajat ovat auttaneet paikallisia kirkon johtajia perustamaan hyvin varustetun varastohuoneen, jossa on välttämättömiä elintarvikkeita kuten papuja, riisiä ja maitoa.

Paikallisten seurakuntien johtajat vastaavat tilauksista. Sitten jakelu hoidetaan yhdeksään seurakuntakeskukseen, joita on käytetty suojina järjestyksessä kodittomiksi jääneille.

MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIEN KIRKOT HAITISSA: SUOJAN JA RAUHAN TURVAPAikkoja

Sadat perheet etsivät edelleen suojaa yhdeksästä seurakuntakeskuksesta Port-au-Princen ympäristössä kolme viikkoa järjestyksen jälkeen. Seurakuntakeskuksissa yöpyvät ovat tulleet tuntemaan ne rauhan ja suojan paikkoina.

Kirkko on lähettänyt lähes 1 500 telttaa kodittomiksi jääneille, ja nyt monet niistä on pystytetty kappeleiden ympärille. Eräs naapuri kertoi minulle tästä paikasta ja kutsui minut tänne, sanoo 16-vuotias Cazy Lenlingy. Olen hyvin iloinen siitä, että voin olla täällä. Kiitän Jumalaa siitä, että kaikki ovat olleet ystävällisiä ja ottaneet minut hyvin vastaan.

Alunperin yli 7 000 ihmistä sai suojan seurakuntakeskuksista, ja näistä kodittomiksi jääneistä kaksi kolmasosaa oli muita kuin mormonikirkon jäseniä.

LÄÄKÄRIT

Kirkko on lähettänyt useita jäsenistä koostuvia lääkäriryhmiä vastaamaan monien järjestyksessä loukkaantuneiden ihmisten lääkintätarpeisiin.

En kyennyt rentoutumaan sohvalla ja katsomaan sitä, jos kerran pystyisin tekemään jotakin, sanoo tri John Matheson Kennewickistä Washingtonin osavaltiota ääni liikutuksesta tukahtuneena.

Vapaaehtoiset yhdysvaltalaiset lääkärit ovat palvelleet rinta rinnan haitilaisen lääkärin tri Gislaine St. Louisin kanssa, joka on lastenlääkäri ja kirkon jäsen.

Maanjäristyksen jälkeen suljin yksityispraktiikkani omistaakseni aikani lasten auttamiseen näillä alueilla, tri St. Louis sanoo. Rakastan lapsia ja haluan heidän pärjäävän paremmin.

Kun tri St. Louis ja hänen lääkäritoverinsa kävivät eri seurakuntakeskuksissa, sana levisi nopeasti yhteisössä suusta suuhun ja kymmeniä potilaita alkoi virrata hakemaan apua. Lääkärit ovat huolehtineet siitä, että heti järjestyksen jälkeen hoidetut vammat paranevat asianmukaisesti ja tulehtumatta.

Minua on koskettanut eniten se, että näen ihmisten kokoontuvan kirkkoon ja huomaan, kuinka nopeasti kirkko järjestäytyi ensimmäisen katastrofin jälkeen ja lähetti apua, tri St. Louis sanoo.

Kaaoksenkin keskellä versoo usein toivoa. Kolme lääkäriä kertovat, että he kohtasivat ensimmäisen ensiaputilanteensa heti Haitiin saapumispäivänään.

Huomasin naisen, joka hengitti raskaasti ja ponnistaen. Hän oli synnyttämässä! kertoo Vernalista Utahista tullut tri Rodney Anderson. Tri Anderson tietää kaiken synnytyksistä. Hän on uransa aikana auttanut maailmaan yli 4 000 vauvaa. Toivoin pääseväni auttamaan synnytyksessä ollessani täällä. En vain arvannut, että se tapahtuisi niin pian, hän sanoo.

Lääkärit Matheson, Anderson ja Craig Coleby, joka on Houstonista Texasista, nostivat odottavan äidin pingispöydälle ja auttoivat maailmaan pienen mutta terveen poikavauvan.

Tuore äiti Noiselia Saintdor sanoo, että hän ja hänen viisi lastaan olivat hädissään maanjäristyksen tuhottua heidän kotinsa. He juoksivat pitkin katua vailla mitään paikkaa, mistä etsiä turvaa.

Me emme ole tämän kirkon jäseniä, mutta rukoilin Jumalaa, että tietäisin, minne mennä, Noiselia sanoo. Hän näki muiden menevän seurakuntakeskukseen ja seurasi perässä.

Kun saavuin, olin todella onnellinen, koska tunnen täällä turvallisuutta, muistelee Noiselia. Olen kiitollinen ihmisistä, jotka ovat ottaneet meidät tänne, ja kaikista, jotka tekevät tätä suurenmoista työtä.